

ΣΑΝ ΝΑ ΉΤΑΝ ΣΗΜΕΡΑ

ΠΙΟΡΤΑΖΟΥΝ: ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ ΗΜΕΡΑ ΕΘΕΛΟΝΤΗ ΑΙΜΟΔΟΤΗ.

ΠΙΟΡΤΑΖΟΥΝ: ΕΛΙΣΑΙΟΣ.

ΓΕΓΟΝΟΤΑ

- 1789:** Ο πατέρης Ελάτζα Κρέιγκ αποστάζει ουίσκι από καλαμπόκι. Θα ονομαστεί Bourbon, επειδή ο ιερωμένος ζούσε στην κομητεία Μπέρμπον του Κεντάκι.
- 1789:** Ο βρετανός πλοιάρχος Γουΐλιαμ Μπλάι μαζί με άλλους 18 ναύτες που εκδιώχθηκαν από το πλοίο Μπάουντι μετά τη θρυλική ανταρσία, φτάνουν στο Τιμόρ, έχοντας διανύσει 4.000 μιλιά με μια μικρή ανοιχτή βάρκα.
- 1905:** Άγρια σύρραξη στον Άγιον Όρος, μεταξύ ελλήνων και ρώσων μοναχών, με 80 τραυματίες.
- 1905:** Ανταρσία σημειώνεται στο θωρηκτό Ποτέμκιν, κατά τη διάρκεια της αποτυχημένης ρωσικής επανάστασης του 1905.
- 1925:** Οι οπαδοί της Μπαρτσελόνα γιουχάρουν τον ισπανικό εθνικό ύμνο, κατά τη διάρκεια ποδοσφαιρικού αγώνα. Σε αντίοινα, η δικτατορία του Πρίμο ντε Ριβέρας θα κλείσει το γήπεδο για έξι μήνες.
- 1980:** Η Ελλάδα δίνει τον δεύτερο αγώνα της στην τελική φάση του Ευρωπαϊκού Πρωταθλήματος που διεξάγεται στην Ιταλία. Αντιμετωπίζει στο Ολύμπικο της Ρώμης την Τσεχοσολοβακία και πτάται με 3-1. Τα γκολ σημειώνουν: Πάνενκα (5'), Αναστόπουλος (13'), Βίτσεκ (26') και Νέκοντα (62').

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

- 1811:** Χάριετ Μπίτσερ Στόου, αμερικανίδα συγγραφέας [Η καλύβα του μπάρμπα Θωμά] (Θαν. 1/7/1896)
- 1864:** Άλοις Αλτσχάιμερ, γερμανός νευρολόγος. Το όνομά του δόθηκε στην ασθένεια του εγκεφάλου που πλήττει κυρίως τα πλικιωμένα άτομα. (Θαν. 19/12/1915)
- 1928:** Ερνέστο Τσε Γκεβάρα, αργεντίνος γιατρός και επαναστάτης. (Θαν. 9/10/1967)

ΘΑΝΑΤΟΙ

- 1920:** Μαξ (Μαξιμιλιαν) Βέμπερ, γερμανός οικονομολόγος και κοινωνιολόγος, από τους θεμελιωτές της επιστήμης της κοινωνιολογίας. (Γεν. 21/4/1864)
- 1967:** Έντι Λικαν, αμερικανός αθλητής, ο μοναδικός που έχει κερδίσει χρυσό μετάλλιο σε Θερινούς και Χειμερινούς Ολυμπιακούς Αγώνες, στην πυγμαχία (Άνθερπ, 1920) και το μπόμπολ (Λεϊκ Πλάσιντ, 1932). (Γεν. 26/4/1897)
- 1986:** Χόρχε Λουίς Μπόρχες, αργεντίνος ποιητής διηγηματογράφος και δοκιμιογράφος, από τους σημαντικότερους λογοτέχνες του 20ου αιώνα. (Γεν. 24/8/1899)

Παγκόσμια Ημέρα Εθελοντή Αιμοδότη

H14η Ιουνίου καθορίστηκε ως Παγκόσμια Ημέρα του Εθελοντή Αιμοδότη από τον Παγκόσμιο Οργανισμό Υγείας, τον Ερυθρό Σταυρό και την Ερυθρά Ημισέλπνο, την Παγκόσμια Ομοσπονδία Εθελοντών Αιμοδοτών και τον Διεθνή Οργανισμό Μετάγγισης Αίματος.

Αφορμή στάθηκαν τα γενέθλια του γερμανού ιατρού Καρλ Λαντστάινερ, που ανακάλυψε τις ομάδες αίματος το 1900 και αργότερα τα ρέζους, πιμπήπηκε δε, με το Nobel Ιατρικής το 1930 για τη σημαντική αυτή ανακάλυψη.

Την ημέρα αυτή πάμπται ο ανώνυμος εθελοντής αιμοδότης και ο αλτρουισμός που επιδεικνύει προς τον πάσχοντα συνάνθρωπο του, προσφέροντας δύο πολύτιμα αγαθά του χωρίς ανταμοιβή: 10 λεπτά χρόνο από τη ζωή του και 400 κ.ε. αίμα από τα 6 λίτρα που διαθέτει.

Το μάνυμα του εορτασμού της Ημέρας του Εθελοντή Αιμοδότη δεν είναι μόνο να εξαλείψει την προκατάληψη, το φόβο και την άγνοια γύρω από την αιμοδοσία, αλλά κυρίως:

να προσελκύσει νέους εθελοντές αιμοδότες

να ενθαρρύνει όσο το δυνατόν περισσότερους ανθρώπους να γίνουν κανονικοί αιμοδότες, δηλαδή τακτικοί εθελοντές αιμοδότες

να μεταγίγγει στη νέα γενιά αιμοδοτών την ιδέα της μη αμειβόμενης Εθελοντικής Αιμοδοσίας. Κάθε χώρα, για να καλύψει τις ανάγκες της σε αίμα, χρειάζεται 60.000 φιάλες αίμα, σε 1.000.000 κατοίκους και άρα στην Ελλάδα των 10 εκατομμυρίων απαιτούνται τουλάχιστον 600.000 μονάδες, από τις οποίες μόνο το 40% καλύπτεται από εθελοντές αιμοδότες.

ΤΙ ΓΡΑΦΟΥΝ ΟΙ ΆΛΛΟΙ...

Ζήτημα Δημοκρατίας

Διαφορετικής προέλευσης «ψηφίδες» συνθέτουν τη σημερινή ποικιλόμορφη τουρκική κοινωνία, της οποίας πηγείται, εδώ και μία δεκαετία, ο «μετριοπαθής» ισλαμιστής Ρετζέπ Ταγίπ Ερντογάν. Η Τουρκία και ο τρόπος λειτουργίας του τουρκικού κράτους, υπό τον Ερντογάν, επανήλθαν «Βιαίως» στην επικαιρότητα. Ενενήντα χρόνια μετά την ίδρυση της «σύγχρονης» Τουρκικής Δημοκρατίας, η τουρκική κοινωνία, η οποία τις τελευταίες ημέρες «εκρήγνυται», εξακολουθεί να παλεύει για να βρει την Επειτα από πολλά «ήξεις αφήξεις», από διαιρέσεις και μισόλογα, ο προαναγγελθείς «ξαφνικός θάνατος» της EPT είναι πλέον γεγονός. Με μια κίνηση πρωτοφανή –όχι μόνο για τα ελληνικά δεδομένα– η κυβέρνηση εξέλιξε εν ριπή οφθαλμού τη δημόσια ραδιοτηλεόραση. Το «φιρμάνι» της εκτέλεσης υπογράφουν μόνο οι υπουργοί της Ν.Δ., καθώς ΠΑΣΟΚ και ΔΗΜΑΡ φρόντισαν να πάρουν μόνο λεκτικές αποστάσεις από τη «αφαγή».

Το θέμα είχε συζητηθεί και σε πρόσφατη συνάντηση των τριών αρχηγών. Το μέγαρο Μαξίμου σχεδίαζε από καιρό την κίνηση αυτή, καθώς θεωρούσε ότι το κλείσιμο μιας μεγάλης ΔΕΚΟ θα έλυνε το πρόβλημα της άμεσης απόλυτης 2.000 υπαλλήλων, που έθετε μετ' επιτάσεως τη τρόικα.

Και το έκανε αυτό, στέλνοντας εν μια νυκτί στην ανεργία 2.656 υπαλλήλους, με διαδικασίες ουσιαστικά εξωκοινοβουλευτικές. Όλες οι κυβερνήσεις του Μνημονίου συνεχίζουν απότομες την παράδοση των Πράξεων Νομοθετικού Περιεχομένου, που δημιούργησαν προκειμένου να παρακάμψουν τις κοινωνικές και πολιτικές αντιδράσεις. Εδώ όμως γεννάται ένα τεράστιο ζήτημα Δημοκρατίας. Η κατάργηση του δημόσιου πυλώνα της ενημέρωσης

αποτελεί καίριο πλήγμα στον πλουταρισμό της πληροφόρησης Άλλωστε ποτέ καμία χώρα δεν διανοίθηκε να σβήσει από το χάρτη τα δημόσια δίκτυα της. Το αντίθετο. Τα ενισχύει όσο μπορεί, ως αντίβαρο στην επέλαση των μεγάλων ιδιωτικών συμφερόντων και της διαπλοκής μεταξύ οικονομικής και πολιτικής εξουσίας, που γιγαντώνει, διεθνώς, τη συγκέντρωση των ΜΜΕ στα χέρια λίγων και ισχυρών και την κατευθυνόμενη πληροφόρηση.

Ο ελληνικός λαός δικαιούται και πρέπει να έχει μια ανοιχτή, αντικειμενική, ποιωτική δημόσια ραδιοτηλεόραση. Γιατί άλλο πράγμα πει ο επιβολή του εξορθολογισμού και της διαφάνειας, που είναι απαραίτητη καθώς αφορά τη διαχείριση δημόσιου χρήματος και άλλο το κλείσιμο της EPT χωρίς καμία γνωστοποίηση των επόμενων κυβερνητικών σχεδίων.

Ο πρωθυπουργός πήρε την πρωτοβουλία και το ρίσκο της απόφασης, προκαλώντας ευθέως τους άλλους δύο συν-εταίρους του. Κι εκείνο, όμηροι μέχρι τώρα της ακληρής γραμμής του Μαξίμου, περιορίζονται προς το παρόν στη ρητορική καταγγελία της απόφασης αυτής. Η προηγούμενη σοβαρή κυβερνητική ρήξη στο αντιπατοσιτικό έδειξε πάντως ότι η διαφωνία τους έχει όριο. Το οποίο είναι η επιβίωση της κυβερνητικής συνεργασίας. Ωστόσο αυξάνουν οι φωνές καταδίκης και αντίδρασης στους κόλπους τους. Υπάρχει δρόμος μακρύς ακόμη...

«χρυσό τομή» ανάμεσα στο Ισλάμ και τη λειτουργία του «κοαιμικού» της κράτους.

Η Τουρκία πράγματι έχει σήμερα πλέον δύο όψεις, όμως κανές δεν μπορεί να παραβλέψει το γεγονός ότι το σουνιτικό Ισλάμ εξαρχής, από την εποχή του Κεμάλ Ατατούρκ, αποτέλεσε το θεμελιώδες στοιχείο συνοχής του τουρκικού έθνους.

Ο Ερντογάν, ο οποίος ανήλθε στην εξουσία υποσχόμενος το μαγικό συνδυασμό (μουσουλμανική πίστη, Δημοκρατία, ισχυρή οικονομία), καλείται σήμερα να βρει τον τρόπο, ο οποίος θα του επιτρέψει να «συγκεράσει» το Ισλάμ με τη Δημοκρατία, καθώς η αναπτυσσιά ανάμεσα στις δύο αυτές «ιδέες», στα λεγόμενα δύο πρόσωπα της Τουρκίας, αποτυπώνεται πλέον στην καθημερινή ζωή, μαρτυρώντας τη «μετάλλαξη» της τουρκικής κοινωνίας.

Σύμφωνα ωστόσο με έρευνα του Observatoire du monde turc et des relations euro-turques, η επιστροφή στις ρίζες του Ισλάμ, που οποία πρεσβεύει το κυβερνών κόμμα AKP, ισοδυναμεί με την αποκαλούμενη «πάλη των τάξεων» και όχι με έναν πόλεμο δύο πολιτισμών».

Την ίδια στιγμή, το ζήτημα που τίθεται είναι εάν ο πρωθυπουργός της Τουρκίας θέλει να πηγηθεί μιας χώρας, η οποία θα διέπεται από την αρχή του «δημοκρατικού συντριπτισμού», όπως ο ίδιος έχει επανειλημμένως δηλώσει, ή από την αρχή του «ισλαμικού φασι